

učitelj svoj pristop k socialistični strokovni zvezi. Tudi komunisti si pridobiva novih tal, to pa največ zaradi vojske v Maroku, proti kateri razvijajo komunisti po celi zemlji živahno agitacijo. Sicer sodišča zaradi te agitacije komuniste zelo strogo preganjajo, vendar narod si želi miru in zato sledi njih agitaciji. Zavedni katoličani nimajo svoje lastne politične organizacije, vendar je opaziti, da katoliška zavednost vse bolj napreduje. Število katoliških listov in njih naročnikov narašča, katoliške nepolitične organizacije se množijo, cerkve so izredno dobro obiskane, posebno po mestih in večjih krajih, in vse kaže, da se bo Francija prihodnja desetletja v glavnem razdelila v dva mogočna tabora, na eni strani brezverski, radikalen marksistični socializem, a na drugi strani dobro organiziran krščanski solidarizem. Meščanskemu nazadnjaštvu, ki se še oblači tučtam v obleko liberalnega, radikalnega, samostojnega ali celo »naprednega« demokratizma, bo kakor po celi Evropi, tako tudi v Franciji, v doglednem času odklenalo.

Zanimivo je, da tudi na Francoskem vlada veliko nezadovoljstvo z vedno bolj neplodovitim, za novodobne razmere neprikladnim centralističnim parlamentarizmom splošne in enake volilne pravice. Centralistični parlamentarizem ni več kos svoji nalogi, ne čuje želj in zahtev delovnega ljudstva, nima dovoljne iniciative, se ne more prilagoditi brzemu menjavanju socialno-ekonomskih razmer, zato stopa vedno bolj v ospredje želja po stanovskih zastopstvih z iniciativo od spodaj, od pokrajin. To je tudi mišljenje francoskih marksistov socialistične in komunistične barve, ki gledajo svojo bodočnost v strokovnih zvezah (sindikatih), katere bi naj bile kot centralne organizacije legislativa in eksekutiva pokrajinskih ali oblastnih podvez.

Francoske vlade imajo velike težave z novo prizajedinjenimi pokrajinami Alzacije in Lorene, recimo kakor pri nas belgrajske vlade s Slovenci in Hrvati. Toda Francozi so pametni dovolj, da v glavnem uvažujejo novih državljanov želje, ker so se na novo pridobljene pokrajine pod Nemčijo drugače razvijale kot stari kraji, in ker se mora tudi v političnem in gospodarskem življenju upoštevati normalen prirodni razvoj. Kar so lozni, ni več zdravo. In kdor ni zdrav, je nezadovoljen. Sedaj se vlada posvetuje z delegati Alzacije in Lorene o obliki pokrajinskih (regionalnih) zastopov, ki bi se naj oživitvorili še tekoče leto.

Na Veliko Gospojnico sem obiskal grobova sv. Frančiška Saleškega in sv. Ivane Šantalske v Annecyju, v mestu, ležečem na istoimenskem jezeru. Nad njih grobovi se gradi sedaj veličastna bazilika, koje gradnja pa zaradi poveljnih denarnih razmer le počasi napreduje. Sv. Frančiška slavi katoliška dijaška mladina kot svojega patrona, in Društvo sv. Frančiška Saleškega je na Francoskem organizacija, ki mnogo skrbi za potrebe novodobne družbe. Braniti, ohraniti in oživiti sv. vero povsod, kjer je v nevarnosti, to je njen program, katerega izvaja več kot poldrugi milijon članov društvenikov. Društvo ustanavlja svobodne (tako se nazivajo na Francoskem katoliške) šole vseh vrst, vzdržuje župnijske knjižnice, podpira domače misijone in izdaja poljudno pisane knjige. Sv. Ivana Šantalska pa živi med francoskim narodom po svojem redu (kongregaciji obiskovanja Marijinega) naprej, ki zaradi svojih dobrih del, molitve in vzgoje, uživa povsod velik ugled in splošno spoštovanje. Francija je dala katoliški cerkvi veliko svetnikov in svetnic, za to smemo upati, da se ta narod ne bo izgubil v temi brezverstva.

»dvoje presekalo, ko bi ne bil imel epolet. Kljub temu bi me bil prebodel s sabljo, ko bi mu ne bil strel od zgoraj razčesnil glave. Pogledal sem kvišku in ugledal našega vojaka, ki se je bil do meč pogreznil v ilovico. Slišal je bil rezgetanje konj in preklinjanje huzarjev ter je stopil na rob jame pogledat, kaj se godi spodaj.

»Tovariši!« je rekel smejoč se. »Zadnji čas je bil!«

Trepetal sem kot šiba na vodi in nisem mogel izpregovoriti niti besede. Snel je bodalo in mi pomolil puško, da bi me izvelke. Zgoraj sem ga prijel za roko in rekel:

»Rešili ste me . . . kako se pišete?«

Odgovoril mi je, da se piše Žan Pjer Vincent. Od takrat sem si večkrat mislil, da bi bil zelo srečen, ako bi mu mogel s čim ustreči, če bi se še kedaj naključno sestel s tem možem. Dva dni pozneje pa je bila druga bitka pri Lipskem, potem pa umikanje preko Hanaua, in nikdar več ga nisem videl.

Seržant Pinto in Cebedej sta prišla malo pozneje. Cebedej mi je rekel:

»Midva sva imela še srečo za sedaj, Jože. Zadnja dva Pjalsburžana sva pri bataljonu . . . Klipfelna so huzarji posekali.«

»Ali si videl?« sem ga vprašal prestrašen.

»Sem. Dobil je več kot dvajset udarcev s sabljo. Cebedej Cebedej je vpil.«

Po kratkem premolu pa je pristavil:

»To je grozno, če človek sliši na pomoč klicati prijatelja izza mladih let, pa mu ne more na pomoč . . . Pa jih je bilo preveč . . . obkolili so ga.«

Ta dogodek nas je užalostil. Domovina nam je zopet prišla na misel. Predstavljal sem si Klipfelno babico, kadar zve o njegovi smrti. Ta misel mi je tudi vzbudila spomine na Katarino.

Odkar so bili napadli huzarji pa do noči je ostal naš bataljon na istem mestu in streljaval s Prusi. Mi smo jih ovirali, da niso mogli zasesti gozda, oni pa nas, da nismo prišli do vrha. Drugi dan smo zvedeli, zakaj. Ta grič namreč gospoduje vsemu teku Parthe. Veliki topniški ogenj, ki smo ga slišali, je prihajal od divizije Dombrowskega, ki je bila napadla levo krilo pruske armade in je hotela priti na pomoč generalu Marmontu v Möckernu.

V Francoskih listih se le malo piše o dogodkih v Jugoslaviji. Ta mesec so dosedaj zabeležili edino le obisk kraljeve dvojice v Zagrebu. Navadni ljudje ne poznajo Jugoslavije, pa tudi med inteligenco ne veliko število.

Novi lovski zakon?

Škodljivo divjačino hočejo gojiti.

Že delj časa se slišijo glasovi, da bi gospodski in mestni lovci radi dobili vse občine kot lovišča v svoje roke in svojo neomejeno oblast. Lansko leto se je raznesla vest, da je v ministrstvu za šume pripravljen zakonski načrt, po katerem bi se vsi dosednji lovski zakoni ukinili ter bi se ali cela država, ali pa vsaj cele pokrajine proglasile kot eno skupno lovišče. Po tem zakonu bi baje imeli lovsko pravico samo organizirani lovci (mestna gospoda).

Tak lovski zakon bi bil skrajno škodljiv občinam, kmetu, pa tudi posameznikom. Občine bi izgubile tisto svoto, katero danes dobijo potom dražbe oziroma oddaje občinskega lova v zakup. Mestna lovska gospoda bi gojila in redila toliko divjačine, da bi zajci, fazani in druge velika in mala divjačina delala na polju, v vino-

gradu in sadonosniku veliko škodo. Gospodski lovci pa hočejo tudi kmetom, ki imajo radi obsežnosti svojega posestva (na Stajerskem 200 oralov) lastno lovišče, vzeti to pravico. Če se nakana mestnih lovcev posreči, potem bodo priprosti kmetijski lovci od lova takorekoč izključeni. To so slabe strani novega lovskega zakona. Dobrih pa v tem načrtu sploh ni. Namreč takih, ki bi občinam in ljudstvu prinesle kake koristi ali ugodnosti.

Poglejmo, kako si gospodski lovci to zamišljajo! V »Jutru« št. 186 z dne 12. avgusta 1925 je objavljen članek »Gibanje lovcev v mariborski oblasti«. V tem članku piše nek mestni lovec med drugim sledeče: Že dolgo časa se dela na to, da dobimo enoten lovski zakon za vso kraljevino. Ta lovski zakon, temelječ na zakupni podlagi, naj bi določal tudi obligatorično članstvo vseh lovcev pri oblastnih organizacijah. In kakor ne sme zdravnik izvrševati zdravniške prakse, dokler ni vpisan v imenik pristojne zdravniške zbornice, tako ne bi smel dobiti tudi nobeden lovec državne lovske karte in torej tudi ne loviti, dokler ni vpisan v pristojno lovsko organizacijo. Ta organizacija pa bi imela na eni strani svoje lovske zaupnike (torej zopet »špiceljni«!), ki bi po deželi pazili na to, da se lov pravilno izvršuje itd., to je ne samo, da se divjačina lovi, marveč tudi goji in tako povzdigne naša domovina v pravo lovsko pokraji-

Gospa!

Tudi jaz Vam priporočam to milo z znamko »GAZELA«. Moje perilo se kar blešči, gotova sem pa tudi že zdavnaj. Tudi Vi boste dosegli to z uporabo »GAZELA« mila.

GAZELA MILO

Tam pri Möckernu je zadrževalo dvajset tisoč Francozov osemdeset tisoč Blücherjevih mož v neki grapi, pri Wachau pa se je borilo stoipetdeset tisoč Francozov proti dvesto tisoč Avstrijcev in Rusov. Streljalo je čez petnajst sto topov. Naše streljanje iz pušk pri Wideritzu se je slišalo proti onim kakor brnenje čebele v viharju. Včasih smo celo na obeh straneh ustavili streljanje, da smo poslušali . . . Ta boj se mi je zdel nekaj groznega in obenem nadnaravnega. Zrak je bil poln smodnikovega dima, zemlja se nam je tresla pod nogami. Stari vojaki, n. pr. Pinto, so rekli, da kaj takega še niso slišali.

Proti šesti uri je od leve strani pridiral štabni častnik in polkovniku Lorainu prinesel povelje. Takoj nato so zatrobili k umiku. Bataljon je bil vsled napada pruskih huzarjev in streljanja iz pušk izgubil šestdeset mož.

Bila je že noč, ko smo zapustili gozdič. Med vozovi s smodnikom, raznimi vozili, vračajočimi se armadnimi zbori, posameznimi, razkropljenimi oddelki in bolniškimi vozovi, ki so čez dva mosta prehajali na drugo stran, smo morali čakati še dve uri, predno smo prišli na vrsto. Nebo je bilo oblačno, v daljavi se je zdaj in zdaj še slišalo grmenje topov, a končane so bile tri bitke. Sicer se je govorilo, da smo Ruse in Pruse premagali na drugi strani Lipskega pri Wachau. Tisti, ki so se vračali od Möckerna, pa so bili mračni in slabe volje. Nihče ni zaklical kakor po zmagi: »Živio cesar!«

Ko smo bili končno na drugi strani, je marširal bataljon pol ure daleč ob Parthi do vasi Schönefeld. Noč je bila vlažna. Od utrujenosti so se nam zapirale oči, s počasnim korakom smo šli s puškami na ramah in povešenimi glavami dalje v temo.

Za nami je še vedno trajalo defiliranje od Möckerna vračajočih se topov, vozov s smodnikom in prtijago ter raznih čet. Včasih so klicili in kletvice trenskih vojakov in topništva, ki se je skušalo preriti, pregluševali splošni hrup. Polagoma pa se je porazgubil ta vrišč. Slednjič smo prišli do pokopališča, kjer so nam ukazali raziti se in zložiti puške.

Sele zdaj sem dvignil pogled in v mesečini ugledal Schönefeld. Kolikokrat sem tam sedel v mali gostini »Zimmerom« v uti očeta Bintera, jedel dobro pečenko in pil

belo vino, ko je bilo solnce še toplotno in se je okrog nas svetlikalo poletno zelenje! . . . Teh časov ni bilo več!

Razpostavile so se straže in nekaj mož je odšlo v vas po drva in živila. Naslonil sem se ob cerkveni zid in zaspal. Okrog treh zjutraj me je nekdo zbudil.

»Jože«, je rekel Cebedej, »pojdi k nam in pogrej se. Če boš tu čepel, boš nazadnje še mrzlico dobil.«

Kakor pijan od utrujenosti in bolečin sem vstal. Gost, tenak dež je padal z neba. Tovariši me je vlekel k ognju, ki se je vsled dežja kadil in puhal. A ogenj je bil samo za oko — grel ni. Ko pa mi je bil Cebedej dal požirek žganja, nisem več čutil hudega mraza in sem opazoval šatorske ognje, ki so plapolali na drugi strani Parthe.

»Prusi se grejejo«, je rekel Cebedej. »Zdaj so v našem gozdu.«

»Ubogi Klipfel«, sem odgovoril, »tudi leži tam dol, njega ne zebe več.«

Zobje so mi šklepetali. Te besede so naju zopet užastile. Čez nekaj časa me je vprašal Cebedej:

»Ali se še spominjaš črnega traka, ki ga je nosil na klobuku v dan nabora? — »Vsi smo zapisani smrti, kakor vsi drugi ruske armade!« je vpil . . . »Črn trak bom nosil . . . Žalujemo sami za seboj!« . . . Njegov mali brat pa je rekel: »Ne, Jakob, jaz pa ga nočem!« Plakal je, a Klipfel je vendarle vzel trak: huzarje je bil videl v sanjah.

Med tem, ko je govoril Cebedej, sem se zopet spomnil vsega tega in tudi videl malopridneža Pinakla na trgu, kako je črn trak vihtel nad glavo in kričal nad mano: »Hej, šepavec, lepega traku ti je treba, traku za tiste, ki so se izsrečkali. Sem pojdi!«

Ta spomin in mraz, ki me je izpreletaval do mozga, je napravil, da mi je zavrelo po žilah. — Nikdar več se ne vrneš domov, sem mislil sam pri sebi. — Pinakel je imel prav . . . vsega je konec! — Spomnil sem se Katarine, tete Marjete in dobrega gospoda Guldena ter preklinjal tiste, ki so bili vzrok, da sem prišel sem.

Okrog štirih zjutraj, ko se je pričelo daniti, je prišlo nekaj voz z živili. Razdelili so nam kruh, tudi nekaj mesa in žganja je dobil vsak.

Dež je bil prenehal. Kuhali smo pod milim nebom, a nič me ni ogrelo.

(Dalje prihodnj.)

Toro, prsne karamele so Vaša najcenejša zdravila!

no. Tako piše nek mestni lovec v ljubljanskem »Jutru«.

Kmet, bajtar, najemnik in viničar, lepi časi se ti obetajo, če bo mestna gospoda izpeljala svoj lovski nart. Divjačina hočejo zaploditi v Sloveniji. Našo Slovenijo hočejo spremeniti v lovsko pokrajino! Ta je lep! In divjačina hočejo »osvežiti« s tem, da bodo gosposki lovci uvažali novo kri od drugod. To se pravi, da bodo iz drugih dežel uvažali k nam plemenske zajce, lisice, fazane itd., da se bo divjačina še bolj razmnožila.

Proti takemu lovskemu zakonu moramo napeti vse sile in uporabiti vsa sredstva, da ga preprečimo! Kmet si je danes itak revež radi neznosnih davkov. In v bodoče bi mu še divjačina na veliko uničevala pridele! Občine bi naj izgubile zakupnino, kmetijski lovci ne bi smeli loviti! Tega nikdar ne smemo dopustiti! Jaz sem mišljenja: škodljiva divjačina proč!

Franjo Žebot.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Velike beograjske politične počitnice moti od časa do časa samo Radič. Ko je prišel z drugimi delegati ali zastopniki za zasedanje Zveze narodov v Beograd po navodila, je zopet neprestano govoril in radikalni prvaki, kolikor jih je sploh v Beogradu, so si globoko oddahnili, ko se je zopet odpravil.

Med srbske seljake

Radiča silno mika, radikalni pa skrbno pazijo, da jim ne uide. Ko je prišel zadnjič v Beograd, je že ob prihodu napovedal, da hoče obiskati radikalnega prvaka Aca Stanojeviča v njegovi domovini v Knjaževcu. Ko je Radič na dolgo in na široko razgovarjal z zunanjim ministrom dr. Ninčičem in s predsednikom radikalnega kluba Ljubo Živkovičem, so pa radikalni nujno poklicali Stanojeviča v Beograd, da tako Radiču prestrižejo pot v Srbijo.

Državni podtajniki.

V ponedeljek so končno le nastopili dolžnost novi državni podtajniki. Med temi so trije radičevci, in sicer je eden dodeljen finančnemu, drugi prosvetnemu, tretji pa ministrstvu za socialno politiko. Ostali podtajniki so radikalni.

Radič v Krškem.

V nedeljo so na Krškem polju samostojneži, radičevci, bivši republikanci in vsi drugi, ki so se znašli pod RR politično streho, priredili »kmečki« praznik, zvezan z živinsko razstavo in konjsko dirko. Ta prireditve je prvi poskus Radičevega prodiranja v Slovenijo. O udeležbi čitamo, po raznih listih razna poročila in razne številke, glede prisostvovanja dolgotrajnega popoldanskega shoda se pa večina poročila vjema v tem, da ni vstrajalo veliko nad 2 tisoč ljudi in še to po večini Hrvatov. Radiča so poslušali z radovednostjo in so tudi prišli na svoj račun. Mož je govoril vse mogoče in je napravil prav zabaven vtis s svojo mešanico hrvaščine s slovenščino in sploh z govoričenjem, ki pri nas k sreči še ni v navadi. Uspehe svojega sporazuma z radikali je označil z »veliko pogrnjeno mizo v Beogradu«, kjer bodo najprej Slovenci, potem Hrvati, nazadnje pa Srbi, češ, da so oni itak že vedno pri mizi. »Vse je naše in vsi bomo imeli dosti!« — je vsklikal Radič. Rekel je, da je Slovenec »najmlajši brat Benjamin« in dobro mu bo, če bo pameten. Naj ne vpraša »papa«, koga bo volil. — »Bog je Bog, pop je pa pop.« S to krilatico v zvezi si je Radič dovolil nepoštenost, kakoršne še nihče ni zagrešil proti nobenemu stanu. Dejal je, da je dobro, če je od 100 popov eden dober. Ko je obljubil potom svojega sporazuma z radikali modro z neba, med drugim tudi, da naši vojaki ne bodo več služili v Makedoniji, pa ni pozabil povedati, da je magarac (osel) kdor v ta sporazum ne veruje.

MEDZAVEZNISKI DOLGOVI.

Francoski finančni minister se hoče v Londonu osebno pogajati glede odplačevanja francoskega dolga. Angleški listi označujejo sledeče stališče angleške vlade: Vlada ne misli od svojih dolžnikov z Nemčijo vred več zahtevati, kot sama letno odplačuje Ameriki v poravnavo svojih dolgov. Anglija plačuje Ameriki letno nad 30 milijonov funtov. Od nemških odškodnin po Dawesovem načrtu je Angliji toliko pripoznano, da sama ceni to na 10 milijonov. Če k temu prištejete, kar ji plačujejo drugi dolžniki razven Francije, znaša to 20 milijonov in bi tako Anglija od Francije lahko zahtevala letno okrog 10 milijonov. Francija pa stavlja sledečo ponudbo: od vseh nemških odškodnin je njej pripoznano 52 odstotkov in Francija misli sedaj 9 odstotkov od tega plačevati Angliji na račun svojih dolgov.

NEMČIJA IN ZVEZA NARODOV.

V francoskih vladnih krogih prevladuje mnenje, da pri tem zasedanju v septembru Nemčija še ne bo vstopila v Zvezo narodov. Misli se pa, da bo do tega prišlo na posebnem zasedanju. Brez vsega po pripravljeni priznati Nemčiji stalno mesto v Zvezi narodov in tudi nemška zahteva po kolonialnem mandatu ne bo natekla na posebne težave. Od Nemčije se pričakuje vloga prošnje za pristop.

RUSIJA IN ITALIJA.

Ko Anglija vedno bolj nasprotuje Rusiji, se pa napoveduje tesnejša zveza med Rusijo in Italijo. V to svrhu je že bil napovedan prihod ruskega zunanjega komisarja Čičerina v Rim. Italijansko vladno poročilo pravi, da je ta vest prežgodnja, ob isti priliki se pa zatrjuje, da se italijansko-ruski odnosi pravilno razvijajo in da so gospodarske in trgovske zveze boljše, kot so bile pred vojno. V tej italijanski vladni izjavi se naglašja, da italijanska zunanja politika popolnoma uvažuje potrebo čim večje delavnosti Rusije pri urejevanju evropskih razmer.

MOSULSKO VPRAŠANJE.

Anglija si že dolga leta prizadeva pridobiti si mosulsko področje radi bogatih petrolejskih vrelcev, a ima pri tem v novi Turčiji odločnega nasprotnika. Turško zastopništvo ali delegacija za zasedanje Zveze narodov izjavlja, da stoji turška vlada neomajeno na stališču, naj se mosulsko vprašanje tekom tega zasedanja Zveze narodov končno javno reši. Turška delegacija bo stavila predlog, naj se po predlogu in po poročilih mednarodne komisije reši vprašanje Iraka in Mosula tako, da se Mosul prideli turški republiki, v Iraku pa uvede času primerni upravni režim. V slučaju, da Zveza narodov Turčiji ne pripozna Mosula, bodo turški zastopniki zahtevali, naj neka popolnoma nepristranska država izvede na tem področju plebiscit. Če bi angleška vojska ne hotela zapustiti Mosula, pa zahteva Turčija, da tudi njena vojska pride na mosulsko področje in da se ob enakopravnem nadzoru od turške strani vrši plebiscit.

Naši poslanci med ljudstvom.

Shod SLS za konjiški okraj v Konjicah v nedeljo, dne 23. t. m., je prav dobro uspel. Predsedoval mu je mil. g. arhidijakon Hrstelj. Poslanec dr. Hohnjec je podal politično poročilo. Naslikal je razvoj notranjopolitičnih dogodkov od padca Davidovičeve vlade do ostvartve takozvanega sporazuma med Hrvati in Srbi. Posvetil je v bistvo tega sporazuma, ki ni noben sporazum od naroda do naroda, marveč samo dogovor med radikali in Stjepanom Radičem za razdelitev oblasti v državi. S svojo popolno kapitulacijo pred velesrbskim centralizmom in hegemonizmom (nadvladstvom), ki je pravzaprav bistvo sporazuma, sklenjenega med njim in Pašičem, je Radič idejo sporazuma izpostavil omaloževanju in zasmehu ter s tem hrvatskemu, pa tudi slovenskemu narodu prizadel ogromno škodo. Dr. Hohnjec je nato osvetlil finančno in davčno politiko prejšnje in sedanje vlade ter s številkami dokazal, kolika je razlika med davčnimi bremenami Slovenije in drugih pokrajin in kolika je v istini toliko hvalisana enakopravnost v naši državi. Mil. g. arhidijakon je konstatiral popolno soglasje poslušalcev z izvajanjem g. poslanca, katerega je izrazil zahvalo in zagotovilo, da ljudstvo ostane zvesto idealom, za katere se bori SLS. Končno so bile enoglasno in z velikim odobravanjem sprejete te od Matije Napotnika predložene resolucije: I. Volilci, zbrani na političnem zboru SLS za konjiški okraj v Konjicah dne 23. avgusta, izražajo poslancu dr. Josipu Hohnjcu in celemu Jugoslovanskemu klubu v narodni skupščini v Beogradu popolno odobravanje dosedanje politike s pozivom, da poslanci SLS nadaljujejo na temelju od slovenskega ljudstva pri volitvah odobrenih načel svojo borbo za uresničenje slovenskega programa v okvirju sedanje naše države. II. Sedanje takozvano sporazumsko vladno odklanjajo ter izjavljajo, da je istinsko sporazumna vlada v naši državi nemogoča, dokler ni v njej zastopano slovensko ljudstvo. III. Sporazum, sklenjen med radikali ter Štefanom Radičem in njegovimi slovenskimi privrasci, obsojamo kot popolno kapitulacijo pred načeli in cilji velesrbskega centralizma in beograjskega hegemonizma in kot profanacijo ideje sporazuma ter pričakujemo od hrvatskega ljudstva, da se bo odvrnilo od tistih, ki njegove narodne in verske svetinje teptajo v blato. IV. Obsojamo finančno in davčno politiko prejšnje in sedanje vlade, ki slovenskemu ljudstvu nalaga neznosna bremena ter ga tira v gospodarski prepad. Zapoved finančnega ministrstva, da se morajo vsi stroški za uradništvo in učiteljstvo in poleg vsi upravni stroški v Sloveniji kriti edinole iz direktnih davkov, kar ima za posledico brezobzirno iztirjevanje davčnih zaostankov in davkov vobče, je v celi vrsti dokazov nov dokaz, da zavzema Slovenija med drugimi pokrajinami naše države izjemno stališče ter da je za finančno in davčno upravo predmet izkoriščevanja v korist drugih pokrajin. V. Obsojamo novo carinsko tarifo, ki je škodljiva domači produkciji, zlasti še poljedelstvu, kateremu je vzela vse prejšnje olajšave glede uvoza kmetijskih potrebščin, kakor so kmetijski stroji, poljedelsko orodje, semena in umetna gnojila. VI. Obsojamo naredbo prosvetnega ministra, o ukinitvi zasebnih učiteljskih, s katero so med drugimi prizadeta učiteljska šolskih sester v Mariboru ter uršulink v Ljubljani in Škofji Loki, kot neosnovan napad na vzgojne pravice slovenskih staršev in kot težek udarec za gospodarsko slabotne sloje ter nujno zahtevamo, da g. prosvetni minister omenjeno naredbo takoj postavi izven veljave. VII. Ker se namerava šolsko leto zopet pričeti s 1. sept., se nujno obračamo do pristojnih činiteljev, zlasti do ministra prosvete z zahtevo in prošnjo, da zavoljo nujnega

poljskega dela in pomanjkanja delavnih moči in denarnih sredstev podaljša šolske počitnice, dokler niso spravljene poljski prideleki.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo, dne 30. t. m., se vrši po ranem sv. opravilu shod Slovenske ljudske stranke. Poroča gospod poslanec Andrej Bedjanič. Veljani vsi!

Sv. Miklavž pri Ormožu. V nedeljo, dne 23. t. m., se je vršil pri nas dobro obiskan shod SLS. Poroča g. poslanec Bedjanič, predsedoval pa naš prvobornik g. Jakob Ozmeč, posestnik na Krčevinah. Ljudje obsojajo Radičevo politiko izdajstva in kapitulacije. Zahtevali so da se Jugoslovanski klub drži svojega programa ter se izreklj klubu in njega voditelju dr. Korošcu popolno zaupanje.

Vuzenica. Ker želimo poročila o političnih razmerah, priredimo na praznik dne 8. septembra, dva shoda in sicer po rani maši pri Sv. Primožu na Pohorju, drugega pa po opravilu na Kamnu. Poleg našega poslanca Vlad. Pušenjaka govorijo tudi domačini, protestirali bomo osobito proti pretiranim davkom.

Saleška dolina. V nedeljo, dne 6. septembra, vsi na okrajni shod SLS, ki se vrši po rani maši v Sošanju. Govorita poslanec Vlad. Pušenjak in župan M. Steblovnik o političnem položaju in o pretiranih davkih. Zeleti je, da bodo vse župnije v okraju častno zastopane.

Prireditve.

Sporod za slavljenje 70 letnice Kat. društva rokodelskih pomočnikov v Mariboru od 5. do 7. septembra 1925: Sobota, 5. septembra, ob 20. (8.): Pozdravni večer in koncert v veliki Götzovi dvorani. Sodeluje godba Katoliške omladine v Mariboru. Vstopnina 5 D. Nedelja, 6. septembra, ob 8. uri zjutraj: Slovenska služba božja v cerkvi sv. Alojzija. Sv. mašo daruje presviti knezoškof g. dr. Andrej Karlin. Poje »cerkveni pevski zbor«. Ob 10. dopoldne: Slavnostno zborovanje v dvorani Zadržne gospodarske banke (Aleksandrova cesta 6). Slavnostni govor ima milost. g. stolni kanonik Alojzij Stroj, predsednik kat. društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani. Zatem zborovanje rokodelskih pomočnikov v isti dvorani. Predlogi, debata in sklepne resolucije. Ob 15. (3.): Društvena veselica v Gambrijevem vrtu (Gledališka ulica) z raznimi zabavami za stare in mlade. Svira omladinska godba. Vstopnina za osebo 5 D. Ponedeljek, 7. septembra ob 5.50 zjutraj iz glavnega kolodvora: Podružni izlet k elektrarni na Fali, po ogledu iste pri ugodnem vremenu izlet k Sv. Duhu na Ostrem vrhu (907 m), najlepši razgledni točki na severni meji. Prosilili smo za dovoljenje polovične vožnje v Maribor in nazaj. Upamo, da se prošnji ugodí. Vabljeni so vsi priateljci društva. Odbor.

St. Ilj v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo ponovi v nedeljo, dne 30. avgusta ob pol 4. uri popoldne v dvorani Slovenskega doma ljudsko igro »Deseti brate«. Dobrodošli tudi iz sosednih župnij!

Farani Sv. Barbare v Slov. gor. in sosednih fara! — Dne 30. t. m. ob priliki Jernejevega žeganja in ob ustanovitvi orlovskega odseka se vrši pri Sv. Barbari celodnevna orlovska slovesnost s popoldanskim telovadnim nastopom na Kosovem vrtu. Spored: Ob pol 9. uri sprejem in kratek nagovor na doše Orle, Orlice in naraščaj ob slavoloku pred kapelo pri Kranerju; ob 9. uri pričetek cerkvene slovesnosti: procesija, pridiga, ki jo govori mladinski govornik iz Maribora in slovesna sv. maša. Po obedu skušnja za telovadni nastop ob 3. uri. Posebej opozarjamo na telovadni nastop, ki obsega v glavnem: razne proste vaje, orodno telovadbo, lahko atletiko in govor o pomenu orlovstva, ki ga govori domači dijak — abiturient. Lepa je orlovska organizacija, vzgojuje poštene fante in dobre mladenke in jih ohranja družini in cerkvi. Vzvišena je misel orlovska, prešinja in preveva vsega fanta, da postane vzoren mož, vzgleden katoličan. Pridite torej vsi in pogledite si posebej popoldansko prireditve, da vidite, kaj dela mladina, ki ne raste in se ne navdušuje ob plesu in polni kozarcih. V slučaju slabega vremena se vrši prireditve v istem obsegu prihodnjo nedeljo. Bog živi! — Pripravljalni odbor.

Orlovska slavnost pri Mali Nedelji. Letos obeta postati proščenje na angelsko nedeljo dne 30. t. m. poseben sijajno. Pomrtevvalna orlovska mladina od Sv. Križa nastopi namreč ta dan v polnem številu pri popoldanski cerkveni svečanosti, popoldne pa pri gospodu Kranjcu, županu v Bučkovcih. Pri procesiji in telovadbi svira ljutomerska godba. Pri popoldanski prireditvi nastopita domači in iz prijaznosti tudi sosedni jurjevski pevski zbor. Ker se porabi čisti dobiček v prid društvu za zidanje nove cerkve, upa orlovska družina na še poseben časten poset od strani domačinov in sosedov. — Ruškim romarjem se daje na znanje, da odrine procesija v petek, 11. septembra ob 4. uri zjutraj od drakovske kapele.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 6. septembra (v slučaju slabega vremena na praznik, dne 8. septembra) veliko javno tombolo z mnogimi prekrasnimi dobitki.

Svetinje pri Ormožu. Kat. slovensko prosvetno društvo pri Svetinjah priredi v nedeljo, dne 30. t. m., pri g. Franc Weberju v Ivanjkovcih igro »Roka božja« in eno veselo spevoigro »Na trgu«. Začetek ob treh popoldne, Svira svetinjska godba. Za obilen obisk se priporoča — odbor.